

Jaunā Kārtība

#208

8 / 2024 (135)

Leksikons - Michael Kühnen

108 - RICH

Reihs ir augstākais ariju rases valsts organizācijas veids (sk. arī Valsts un ariji). Kopumā impērija nozīmē pašpietiekamu liela mēroga iekārtu, kas organizē dzīves telpu (sk. autarķija). Tomēr ariju cilvēkam Reihs ir arī vērtība pati par sevi un ir daļa no viņa vēsturiskās un politiskās tradīcijas:

Valstība iemieso kārtības principu, cilvēka sakārtotu kosmosu, dabas un kultūras harmoniju, un tādējādi kalpo pestīšanai.

Šis sakārtotības princips atrod savu ideālu izpausmi Reiha idejā, ko ģermāņu tautas mantoja no Romas. Ideja par Reihu ir nacionālsociālistu pasaules uzskata būtiska sastāvdaļa. Tās politiskās varas nesēji mūsdienās ir Eiropas nacionālsociālistu partijas (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija). Reiha ideja, kā to saprot vēl šodien, dzima cilvēku raksturā un romānisma dzīvesveidā. Romas impērija ir sākumpunkts lielajai Eiropas imperiālajai tradīcijai, jo tā jau senatnē aptvēra lielu daļu ariju dzīves telpas. Romas impērijas sabrukuma dēļ, ko izraisīja tās dekadence un aizliedza kristietība, tā sadalījās Austrumu un Rietumu impērijā. Tas galu galā noveda pie tā, ka arvien jaunas tautas pieņēma impērijas ideju.

Grieķi (bizantieši) bija pirmie Austrumu impērijas etniskie nesēji, no kuriem ieteikmējās arābi un turki, dibinot savas impērijas. Bizantijas politiskie mantinieki bija krievi - līdz pat šai dienai vadošā Austrumu impērijas tauta (sk. arī slāvi un Padomju Savienība).

Pēc Romas galīgās sabrukuma ģermāņu tautas, pirmām kārtām to pamatnācija - vācieši, kļuva par Rietumu impērijas etniskajiem nesējiem, pārņemot Eiropas pārnacionālās kārtības veidošanu un tādējādi izveidojot "Vācu nācijas Svēto Romas impēriju", Pirmo impēriju.

Konfesionālā sašķeltība un Eiropas tautu un to nacionālo valstu veidošanās un nostiprināšanās sagrāva veco impēriju, kas konstitucionālo tiesību ziņā beidza pastāvēt 1905. gadā un kuras atliekas turpināja dzīvot Austrijas impērijā, kļūstot par arvien lielāku anahronismu, līdz 1918. gadam. Ja vācieši līdz vecās impērijas sabrukumam bija atturējušies no savas nacionālas valsts izveides, tad Eiropas imperiālisma laikmets atnesa atziņu, ka tikai spēcīga nacionāla valsts rada priekšnoteikumus impērijas dibināšanai un uzturēšanai. Tādējādi 1871. gadā vācieši izveidoja spēcīgu nacionālu valsti - Otro reihu. Tomēr kļuva skaidrs, ka vācu nacionālā valsts Eiropai bija vienlaikus pārāk spēcīga un pārāk vāja: pārāk spēcīga, lai kaimiņvalstis un pasaules politiskie konkurenti akceptētu tās pastāvēšanu, un pārāk vāja, lai spētu apliecināt savas tiesības pastāvēt pret to gribu. Tas neizbēgami noveda pie abiem 20. gadsimta pasaules kariem.

Otrā reiha vadība neatrada izeju no šīs varas un politikas traģēdijas un zaudēja Pirmo pasaules karu, lai gan, pateicoties savienībai ar Austrijas un Turcijas monarhijām, kā arī uzvarai Krievijā, tai gandrīz neapzināti izdevās izveidot jaunu lielu impēriju, ko atbalstīja vācu nacionālās valsts völkisch spēks. Turpretī Trešā reiha vadība to pašu mēģināja darīt apzināti un skaidri: stiprinot vācu nacionālo valsti par impēriju! Nacionālsociālisma revolucionārā dinamika atbalstīja šo mēģinājumu un pilnībā mobilizēja visus Vācijas völkisch spēkus. Tomēr arī šoreiz Reiha dibināšana cieta neveiksmi Vācijas varas politisko pretinieku imperiālisma dēļ. Viņi arī sagrāva Trešo reihu, sadalīja Vāciju un pakļāva to.

Neatsakoties no Reiha idejas prasībām pēc dzīves telpas, autonomijas un suverenitātes, kas ir būtiski vācu tautas sugas saglabāšanai un attīstībai, Jaunās frontes kopiena ir izdarījusi konsekventus secinājumus zem Otrā un Trešā reiha iznīcināšanas iespaida un redz sevi kā apzināti antiimperiālistisku kustību, kas vairs nevēlas realizēt jaunu Reiha pamatu, veidojot un paplašinot vācu nacionālo valsti, bet gan ar pasaules nacionālsociālistisko revolūciju visā ariju rases dzīves telpā. Ar šo mērķi nacionālsociālistu partijas veido pasaules kustību.

Šīs revolūcijas beigās nākamais Ceturtais reihš aptvers visu Eiropu austrumos un rietumos, Arābiju, Turciju un Persiju kā pārnacionāla lielāka kārtība (sk. arī parīziju un austrumu indoeiropismu). Šajā impērijā visas iesaistītās tautas varēs attīstīties kā brīvas nācijas atbilstoši savai sugai un dabai, pamatojoties uz rasu segregāciju un rasu higiēnu (sk. arī Brīvība). Šis Ceturtais reihš apvienosies ar atmo-

dušos ariju rasi citos kontinentos, lai izveidotu ariju tautu kopienu un tādējādi pabeigtu Jauno kārtību.

109 - REVOLŪCIJA

Revolūcija ir pilnīga visu vērtību pārvērtēšana visos sabiedrības dzīves līmeņos - piemēram, neolīta revolūcija, kad notika pāreja no mednieku un vācēju dzīvesveida uz mazkustīgu zemnieku dzīvesveidu, vai modernā laikmeta tehniskā revolūcija, kas katrā gadījumā pilnībā mainīja dzīvi un pārveidoja visas vērtības. Nacionālsociālisms revolūciju šaurākā nozīmē saprot kā apvērsumu varas politikas līmenī, kas pēc tam izraisa visu vērtību pārvērtēšanu visos līmeņos, un šo jēdzienu cieši saista ar dekadences jēdzienu, kas ir jāpārvar ar revolūciju.

Tāpēc nacionālsociālisms Eiropas vēsturē ir piedzīvojis trīs revolūcijas:

Pretstatā antīkās pasaules pieaugošajai dekadencei uzvarēja **kristietības revolūcija**, kas visu domu, jūtu un rīcības centrā izvirzīja vienīgā, visvarenā Dieva un viņa morāles, ko īstenoja ar baušļiem, koncepciju un uz tās pamata izveidoja kārtību, kas ilga vairāk nekā tūkstoš gadus. Tomēr kristietība nespēja atrisināt ariju cilvēka dekadences pamatproblēmu Eiropā (sk. Ārijas cilvēks) - atsvešinātību starp cilvēka dabu un kultūru -, kā to visā skaidrībā un asumā pareizi atzina Nīče. Gluži

pretēji, kristietības dogmatisms nomāca Eiropas garīgo dzīvi, neļāva panākt dabas un kultūras samierināšanos un arvien vairāk aplāpēja tās apspiesto ariju tautu vēlmi dzīvot.

Pretstatā tam galu galā uzvarēja **Apgaismības revolūcija**, kas visu domu, jūtu un darbības centrā izvirzīja indivīdu, viņa brīvību, pašnoteikšanos un pašrealizāciju, taču nespēja uz šī pamata izveidot stabilu kārtību un pārvarēt dekadenci. - Tā vietā līdz ar Apgaismības revolūcijas individuālismu Rietumu tipa valsts demokrātijas forma un liberālā kapitalisma dzīves kārtība radās kā izkropļojumi un izsmieklī kārtībai, ar kuru ariju rases dekadence nonāk akūtā stadijā un tieši apdraud rases izdzīvošanu.

Pret to jau kopš 1918/29. gada JdF cīnās **nacionālsociālisma revolūcija**,

kas pirmo reizi varas politikas ziņā nostiprinājās 1933/44. gadā JdF, bet sākotnēji reakcija to apspieda un sagrāva 1945/56. gadā JdF. Tomēr nacionālsociālistiskā revolūcija turpinājās zem varas politiskās apspiešanas virskārtas un pārveidoja visas cilvēku līdzaspastāvēšanas vērtības, izvirzot kopienu par visu domu, jūtu un rīcības centru, un tādējādi kļuva par pasaules kustību un ariju rases gribas nesēju (sk. arī griba). Nacionālsociālisms tiecas pēc Jaunās kārtības, kas galu galā samierina dabu un kultūru un tādējādi pārvar dekadenci.

Katrai varas politiskajai revolūcijai ir nepieciešams varas politiskās gribas nesējs - revolucionāra organizācija, kas cīnītos, uzvarētu un veidotu jauno kārtību. Šo uzdevumu kristietībā uzņēmas katoļu baznīca, bet apgaismībā - masonu slepenā biedrība. Nacionālsociālistiskās revolūcijas nesēja ir Nacionālsociālistiskā partija (skatīt Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija).

Nacionālsociālisms un tā Jaunā kārtība ir balstīta uz Volksgemeinschaft ideju. Tas ir iespējams tikai ar cilvēku brīvprātīgu piekrišanu un lojalitāti. No tā izriet nacionālsociālistiskās partijas iespēja un pienākums legāli veikt revolūciju Rietumu tipa demokrātijas apstākļos, t. i., piedalīties vēlēšanās kā parlamentārisma partija un spēkā esošās konstitūcijas ietvaros nākt pie varas. Ja tas ir iespējams, Nacionālsociālistiskā partija iet pa šo legālās revolūcijas ceļu, kas caur valsts reformu noved pie Nacionālsociālistiskās tautas valsts (sk. Valsts) un visbeidzot pie Jaunās kārtības. Ja valdošā kārtība nepieļauj legālu revolūciju, partija cīnās pagrīdē un, ja nepieciešams, organizē bruņotu pretošanos (sk. Vilkacis).

Ņemot vērā ariju rases valdošo dekadenci, nacionālsociālistiskās revolūcijas uzvara šodien ir vienīgā alternatīva bojāejai, rases nāvei. Tas attaisno milzīgo atbildību un nozīmi, kāda ir nacionālsociālistu pasaules kustības cīņai, ko Vācijā vada Jaunās frontes domu kopiena par NSDAP aizlieguma periodu.

110 - RITUS

Rituāls ir tradīcijas ārējā forma un līdz ar to svarīgs jebkuras tradicionālās kārtības pamatelements, kurā tas kopā ar iedzimtības principu kļūst par dzīves pamatu. Dekadence iznīcina rituālu un tādējādi atņem kultūrai mugurkaulu. Tas ir noticis arī Eiropā, pieaugot ariju rases dekadencei (skat. "Āriji"). Tādēļ šī rituāla atjaunošana jeb tā pārradīšana ir viens no nacionālsociālisma mērķiem cīņā par jaunu kārtību, kas atbilstu sugai un dabai un kas atjaunotu tradicionālo kultūru uz apzinātas biopolitiskas bāzes (sk. arī Bioloģiskais humānisms).

Taču tradīcijas un rituāli ir ne tikai svarīgi nacionālsociālisma stūrakmeņi kultūras izpratnes dēļ; tie ir nepieciešami arī ideoloģiski un ne mazāk svarīgi organizatoriski. Nacionālsociālisms nepazīst dogmatismu. Tās vēstījums, tās saturs un jēga ir dzīve visā tās daudzveidībā un ar tās dabiskajiem likumiem (sk. diferenciaciju). Tādējādi nacionālsociālisms ir daudzveidīgs, tāpat kā tā piekritēju skaits un

raksturs, bet viendabīgs kā bioloģiskā daba cilvēkiem un rasei, kuru organizēto gribu dzīvot tas pārstāv. Tā ir brīvības ideja.

Tomēr, lai nacionālsociālisms nesadalītos daudzos konkurējošos lokos, sektās un tendencēs, bet kļūtu par tautas un rases instrumentu cīņā par pastāvēšanu, tam ir nepieciešama partija. Vēsturiskās varas tradīcijas un nesatricināmas rituāla tradīcijas partija. Tādējādi rituāls galu galā saglabā partijas vienotību un ietekmi, kas tiek pārnesta cauri vēsturei. Vācijā tas ietver:

atklātu uzticību Nacionālsociālistiskajai vācu strādnieku partijai, tās partijas programmai un tās līderim Ādolfam Hitleram;

glābšanas sveiciens (sk. Heil);

Sturm-Abteilung brūno kreklus;

svastikas karogs.

Tas viss un vēl daudz kas cits nav "ārlietas", bet gan daļa no vācu nacionālsociālisma tradīcijas un rituāla, no kura nevar atbrīvoties, neizdzēšot pašu nacionālsociālismu kā vēsturisku un politisku spēku. Šis rituāls garantē partijas izdzīvošanu un ir tās kolektīvā griba, kas ir nobriedusi līdz formai.

111 - ROMĀŅI

Romieši ir viena no ariju "rases" tautu dzimtas (sk. "ariji") kopā ar ģermāņiem, slāviem un austrumindoeiropiešiem. Viņi apmetās Eiropā, īpaši kontinenta dienvidos un rietumos. Rasu ziņā viņi pieder pie rietumu ariju tautas rases tipa. Vēsturiski viņi ir fašisma radītāji un veidotāji, kas tomēr ir izrādījušies neadekvāts baltās rases pašreizējai izdzīvošanas krīzei salīdzinājumā ar nacionālsociālismu. Tāpēc nacionālsociālisms tagad gūst piekritējus arī romāņu tautu vidū un cīnās par visu Eiropas romāņu tautu apvienošanu romāņu federācijā, kas būtu daļa no Ceturtā reiha.

Lai gan vēsturiskais nacionālsociālisms sākotnēji bija vērsts tikai uz nordiski ģermāņu tipa cilvēku, ariju rases nožēlojamais stāvoklis - kā minēts iepriekš - liek tam tagad uztvert sevi kā visas baltās rases organizētu dzīves gribu. Šis gribas nesēji ir arī romāņu tautu nacionālsociālistu partijas, kas ir daļa no nacionālsociālistu pasaules kustības (sk. arī Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija). Tādējādi arī jaunās paaudzes nacionālsociālisms šodien nodrošina rietumu cilvēka tipa sugas saglabāšanu un attīstību, visaptveroši cīnoties par visas ariju rases izdzīvošanu un augstāku attīstību saskaņā ar sugu un dabu.

102 - KRIEVIJA

Krievi ir slāvu dzimtas tautu kodols, kas rases ziņā ir pārsvarā austrumu rases tipa ariji. Vēsturiski krievi ir Bizantijas Austrumromas impērijas mantinieki un līdz ar to Austrumeiropas imperiālās idejas etniskie nesēji. To politiskā izpausme galvenokārt ir panslāvisms ar tā centieniem pēc slāvu tautu vienotības.

No panslāvisma tradīcijas izveidosies krievu un panslāvu nacionālsociālisms, kas izveidos slāvu federāciju topošā Eiropas Lielā Ceturtā reiha ietvaros, kurā krieviem, ņemot vērā to vēsturisko ietekmi un völkisch spēku, būs liela nozīme. No šīs nacionālās brīvības perspektīvas un slāvu tautas kopumā, un it īpaši krievu tautas attīstības saskaņā ar tās dabu un būtību nacionālsociālisms iegūs spēku, pirmām kārtām Padomju Savienībā, garīgi pārvarēt valdošo marksismu, sagraut komunistu diktatūru un tādējādi salauzt tās imperiālismu. Krievu atbrīvošana ir priekšnoteikums padomju impērijas nāvei!

Tomēr vēsturiskā pieredze, īpaši Otrā pasaules kara pieredze, un kodolieroču laikmeta apstākļi liedz ticēt, ka šāda atbrīvošana ir iespējama no ārpuses vai pat kara ceļā. To spēj tikai paši krievi. Krievu nacistiskās kustības, kā arī citu ar to saistīto nacionālo krievu un panslāvu centienu pierādītā izveidošanās un pastāvīgā pastāvēšana jau ir sākusies.

Turpretī jaunās paaudzes vācu nacionālsociālisms atsakās no idejas par ekspansiju uz austrumiem un meklē jaunus veidus, kā censties iegūt pietiekami daudz dzīves telpas. Tādēļ Jaunā fronte tiecas pēc nacionālas Vācijas Ostpolitik ar mērķi panākt neitralitāti, lai beidzot atgūtu Vācijas vienotību, brīvību un suverenitāti.

113 - PAŠNOTEIKŠANĀS TIESĪBAS

Bioloģiskais humānisms kā nacionālsociālisma zinātniskā zinību doktrīna cenšas apzināt cilvēka bioloģisko dabu, dabas likumu ietekmi uz viņa individuālo un kopienas dzīvi, sekas, kādas tās atstāj uz cilvēka dabisko un kultūras kopienas, un tādējādi rada priekšnoteikumus, lai cilvēks rīkotos saskaņā ar sugu un dabu. Svarīgākie cilvēku sociālās līdzspastāvēšanas bioloģiskie pamati ir:

Iedzimtība, selekcija cīņā par eksistenci (sk. arī elite) un diferenciācija gan fiziskajās, gan garīgajās dispozīcijās.

Nacionālsociālisms, īstenojot rasu higiēnas un elites veidošanas politiku, ņem vērā iedzimtības un selekcijas likumus. No diferenciācijas nacionālsociālisms atvasina cieņu pret dzīvības daudzveidību, kas izpaužas indivīdos, dzimumos (skat. mātesdzimtību), tautās un rasēs, pat cilvēka bioloģiskajā sugā. Tas kļūst par pamatu nacionālsociālisma politikai, kas indivīdu virza uz personību, tautu - uz nāciju, rasi - uz Reihu un rasi noteiktu tautu kopienas, un kuras priekšnoteikums ir rasu segregācija.

Tādējādi nacionālsociālisms pašnoteikšanās tiesības atvasina no bioloģiskā dabiskā diferenciācijas likuma un tāpēc pieprasa tiesības uz izdzīvošanu, augstāku attīstību un brīvību katrai rasei, tautai un etniskajai grupai.

Tikai tām tautām izdosies realizēt šīs pašnoteikšanās tiesības, kuru līdzpilsoņi nobriest par kopienu, par nāciju. Šādai tautai ir vajadzīgs gribas nesējs. Āriešu tautās (skat. Ārieši) šo uzdevumu pilda nacionālsociālistiskā pasaules kustība ar tās dažādajām partijām. Vācijā tā ir Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija. Tāpēc NSDAP jau savas partijas programmas 1. punktā aicina apvienot visus vāciešus Lielvācijā, pamatojoties uz tautu pašnoteikšanās tiesībām.

Nācija savas pašnoteikšanās tiesības īsteno ne tikai ar nacionālas valsts (sk. Valsts) mērķi, bet tā var arī apvienoties ar citām tautām, veidojot impēriju. Tādēļ Jaunā fronte kā topošās, jaunizveidotās NSDAP kodols, pamatojoties uz pašnoteikšanās tiesībām, cīnās par vācu nācijas brīvības un pašnoteikšanās tiesību īstenošanu lielākās Ceturtā reiha iekārtas ietvaros, kas aptvers visu lielo Eiropas dzīves telpu (sk. arī Eiropa).

Jautrība zem svastikas

Anekdotu krājums, ko apkopojis Gerhards Lauks (Gerhard Lauck)

Kad man tika piedāvāts vadošs amats nedaudz "košer" uzņēmumā, es biju ļoti apmierināts ar atalgojumu un paaugstināšanas iespējām. Tomēr biju arī nedaudz noraizējies, ka varētu aizmirsties par apkārtējiem un izlaist kādu nepiedienīgu politisku komentāru.

Protams, kā rūdīts nacionālsociālistu aktīvist es biju pieradis lietot tādus ikdienišķus apzīmējumus kā "arijs", "nēģeris", "spic" un "ebrejs". Taču es biju pieradis arī teikt tādas lietas kā "*Partijai* vajadzētu darīt to vai to", nevis "*Uzņēmumam* vajadzētu darīt to vai to". Debašu karstumā par uzņēmuma politiku ir viegli paslīdēt! Tāpēc man bija sevi jāuzrauga.

Ironiskā kārtā mana partijas aktivitāte patiesībā palīdzēja man iegūt šo darbu. (Nē, tas nebija kaitēkļu apkarošanas uzņēmums vai gāzes uzņēmums, vai SS veterānu labdarības organizācija!) Manā CV vienkārši bija minēts mans plašais "brīvpārītais darbs", tostarp uzņēmējdarbības administrēšanas un izdevējdarbības aspekti. Tas iespaidoja manu nākamo darba devēju, un es apsteidzu MBA studentus, kas sacentās ar mani par to pašu amatu, lai gan man pašam nebija nekādu koledžas kursu uzņēmējdarbības vadībā.

Gadu gaitā man ir bijuši daudzi amizanti piedzīvojumi. Dažreiz man nācās tulkot jidiš jokus (jidiš ir vācu, poļu un ebreju valodas sajaukums) ebreju pārdevējiem, kuri nesaprata jidiš...

Reiz mani lūdza palīdzēt sazināties ar kādu cilvēku, kura angļu valoda bija tik slikta, ka neviens cits birojā viņu nesaprata. "Pamēģini vācu valodu, varbūt viņš to prot," kāds ieteica. (Izrādījās, ka viņš bija ebreju imigrants no Izraēlas.)....

Kādu dienu, kad ebreju priekšnieks bija dusmīgs par kādu pārdevēju, viņš iesaucās: "Ar Hitleru nedrīkst tirgoties!" Es paskatījos uz viņu ar pilnīgi taisnu seju un atbildēju: "Es par to nezinu, starptautiskā bartera sistēma darbojas labi jau 30. gados." Sākumā pārsteigts, drīz vien viņa sejā parādījās smails. Acīmredzot viņam vismaz bija humora izjūta.

Ebreji ir ļoti inteligenti, bet arī ļoti emocionāli. Rokvels ļoti efektīvi izmantoja viņu emocionalitāti pret viņiem, lieliski izmantojot svastiku, lai izsauktu viņos putojošas dusmas. Tad viņi atklāja savu neprātīgo naidu. Taču ebreji apzinās savu pārlietu emocionālo attieksmi. Mans priekšnieks man ne reizi vien teica: "Ja es kādreiz sadusmos un rīkosies *pretēji* savām biznesa interesēm, sakiet man! Paskaidrojiet man dolāru un centu pusi. Naudai ir jēga." Reiz es to arī izdarīju karstas valdes sēdes laikā. Es izvilku no kabatas dažas brīvas sīknaudas, uzsitu tās pa galdu un, skaidrojot savu viedokli, sāku stumdit monētas. Es uzvarēju šajās debatēs. Pēc tam pie manis pienāca priekšnieks un teica: "Ziniet, kad jūs mani pārliecinājāt? Tas bija tad, kad tu demonstrēji savu viedokli ar šīm monētām!"

Protams, bija arī daži neērti brīži. Reiz ģenerāldirektors uz mana galda tieši manā priekšā uzlika laikraksta rakstu. Tajā bija runa par nacionālsociālismu, un, vēl ļaunāk, *sarkanā tintē bija aplauts* mans vārds! Par laimi, tas bija nedaudz nepareizi uzrakstīts. Un vēl svarīgāk, viņš nevarēja redzēt, kāds tajā brīdī bija mans sejas izteiksme. Es paskatījos uz to, pasmējos un teicu: "Kas zina, varbūt tas ir kāds no maniem trakajiem radniekiem!" Es uz to paskatījos, pasmējos un teicu: "Kas zina, varbūt tas ir kāds mans trakais radnieks!" Tad es atgriezos pie darba, jo tas man vairs neko nenozīmēja.

Citā reizē kāds uz mana automašīnas sēdekļa uzlika uzlīmi, kamēr tā stāvēja uzņēmuma stāvvietā. Taču no tā nekas neiznāca. Vēlāk es uzzināju, ka tas bija partijas atbalstītājs, kurš to bija domājis tikai kā joku.

Jā, man bija daļa smieklu. Mēs, pagāni, diez vai spējām saglabāt taisnu seju, kad ebreji prezentēja reklāmas kampaņas, kas balstījās uz primitīviem ebreju seksuālajiem mānīcējumiem, ko pazīst kā

"Freida psiholoģiju". Reiz pat Dr. Mengeles eksperimenti tika pieminēti!

Iespējams, visjautrīgākais bija tas, kad man teica, ka man ir "yiddischer Kopf" ("ebreju galva" vai "ebreju smadzenes"). Patiesībā tas bija sirsnīgs kompliments, jo es tikko biju panācis lielu darījumu.

Mani biedri bieži sprieda: Vai ebreji zina vai nezina par jūsu politiku? Es joprojām nezinu. Ebrejiem nauda nozīmē vairāk nekā politika, un es pelnīju naudu uzņēmumam. Turklāt vecie "Bund" aktīvisti man stāsta, ka pēc Otrā pasaules kara *tikai* ebreju uzņēmumi uzdrošinājās pieņemt darbā bijušos "Bund" cilvēkus; ebrejiem nebija jāuztraucas par apsūdzībām antisemitismā, un viņi zināja, ka mūsu cilvēki ir labi darbinieki!

Papildus naudai šajā darbā es ieguvu daudz kontaktu un praktiskas pieredzes. Protams, es turpināju strādāt brīvprātīgo darbu partijas labā, un šīs prasmes joprojām izmantoju *mūsu* darbā: Baltā revolūcija.

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolf Hitler von Meimannsdorf, Vorkrieg, Verfolgung und Verlobung haben nicht ausgereicht, das Kino der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entziehen.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich! Adolf Hitler und Meinmannsdorf sind schon heute an Schulen in Europa! Und die Erziehung unserer weißen Völker... Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist keine auch viel größer als in der Vergangenheit.

Die wertvollste Gabe ist eben dabei, die Volkstugend - gegen alle weißen Völker (-) zu kämpfen. Seine Mittel sind Erziehung, Überzeugung und Kampfbereitschaft.

OK "legal" oder "illegal", ob in Wahrheit oder in Meinmannsdorf, ob in Propaganda oder in der Realität oder auf einem Schießfeld oder in jeder Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lank

Trešā daļa

NSK: Jūsu pārcērtāji projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Līdzu, raksturojiet savu vietokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārvarēju esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitleru un cilvēces armiju (www.mourningthescient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūti informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par visu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. Tā ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrakpo apraksto pagātni. Pagātni, kuru viņi meklētos izvēlēti gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Gadu gaitā ir parādījās iekārtīgi retas lietas no dažādiem vietniem

Several years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and deformation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight to side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White investigation, white distortion, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election booth or arena hall, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lank

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!